

Kmetijski list

Glasi „Samostojne kmetijske stranke za Slovenijo“.

Izhaja vsak četrtek.
Naročnina:
 celoletno K 50.—
 polletno „ 25.—
 Posamezna številka „ 1.—

**Kmet, pomagaj si sam,
 in svoje stališče v državi
 uravnaj si sam!**

Inserati:
 1 mm inseratnega stolpca stane za:
 male oglase K 1.—
 uradne razglase „ 1-50
 reklame „ 2.—

Uredništvo in upravnništvo lista je v Ljubljani na Kongresnem trgu št. 9 (nasproti dvorca).

Za bivšo Štajersko se sklicuje

občni zbor

„Samostojne kmetijske stranke“
 na dan 25. aprila 1921.

v Celje.

Občni zbor se vrši ob eni popoldne v „Narodnem domu“ s tem-le dnevnim redom:

- 1.) Volitev šest članov v izvrševalni odbor stranke.
- 2.) Volitev okrožnega odbora za ozemlje bivše Štajerske.
- 3.) Slučajnosti.

Vsi štajerski krajevni odbori SKS, določite svoje delegate, ki so obvezani priti na ta zbor polnoštevilno!

Občnega zbora se udeležijo tudi vsi štajerski poslanci SKS.

Pristaši, somišljeniki, dne 25. aprila vsi na plan za zmago kmetijskega ljudstva.

Seja skupščine.

V Beogradu,
 dne 9. aprila 1921.

Včeraj popoldne je bila seja skupščine, na kateri se je obravnavala interpelacija komunistov zaradi »obznan«, to je vladne odredbe proti vsem prevratnim elementom, v prvi vrsti proti komunistom. Ker se je imelo v zvezi z interpelacijo glasovati tudi o zaupnici vladi, je vladalo za sejo velikansko zanimanje. Vstopnice za galerijo so bile oddane že prejšnji dan, ogromna množica ljudstva pa ni mogla dobiti vstopa v zbornico in je čakala pred vratni na izid seje.

Točno ob štirih popoldne se je pričela seja. Napeta pozornost je vladala v vsej zbornici. Komunisti so brzojavno poklicali vse svoje poslance, pa tudi druge stranke, osobito vladne, so bile skoraj polnoštevilno zbrane. Le večina naših klerikalcev je ostala doma.

Po kratkih formalnostih je povzel besedo notranji minister g. Drašković, da odgovori na interpelacijo. V zbornici je prevladala taka mrtvaška tišina, da se je slišala različno vsaka njegova beseda.

V skoraj triurnem govoru je podal minister Drašković uničujoč material o delovanju komunistov v naši državi. Na podstavi dokumentov je dokazal, da so imeli komunisti koncem preteklega leta že popolnoma organiziran načrt za revolucijo v državi. Predvsem je bilo omrežje njih rovarjenja razpleteno po južni Srbiji, Macedoniji, Crni gori, Dalmaciji, Bosni in deloma tudi po Hrvatskem. Od svojega voditelja, Sime Markovića, sedanjega poslanca, so prejemale ogromne vsote denarja, ki so ga dobili iz Rusije, Madžarske in Amerike. V Petrogradu in v Moskvi so ukradli in oropali naša poslaništva ter izkupiček porabljali za svojo nečedno agitacijo. To so delali ljudje, ki so danes komunistični poslanci. Bili so v zvezi z italijanskimi oficirji ter z madžarskimi in nemškimi špijoni. Bili so pa tudi v zvezi z najhuj-

šimi roparskimi tolpmi. Tako so našli pri roparju, ki je sam ubil in oropal 120 ljudi, razne komunistične spise in brošure. In tega roparja je skrival človek, ki je danes komunistični poslanec. Takih primerov, ko so se komunisti vezali z roparji, je še vse polno. Po deželi so imeli organizirano »črno roko«, ki naj bi pobila vse kmete, ki ne bi bili pristaši komunističnega gibanja. Vse te hudobne namene je vodila petorica komunistov, vsi drugi člani stranke pa za njene odredbe niti vedeli niso.

Vsa ta odkritja so izzvala v zbornici splošen stud do komunistov in posameznim njihovim poslancem je postajalo silno vroče, ker so se bali, da bi imenoval g. Drašković tudi njih imena.

Komunist Sima Marković je skušal braniti svojo »partijo«, kar mu je pa popolnoma spodletelo. Na pomoč so mu prišli zagledali drugi. Najprej sodrug Etbin Kristan, ki sicer grmi doma proti komunistom na vse pretege. S svojimi znanimi ameriški-mi dovtipi, ki jih je posebno »Naprejš« poln in ki jih uporablja ob vsaki priliki kakor kak cirkuški klovn, je vzel komuniste v svoje varstvo, pri tem se pa sladko muzal, da je vlada zadržala komuniste, ki bi drugače pomedli z njegovo bankokratsko in koruptno socialdemokratsko stranko.

Za njim je poizkušal srečo zastopnik Zemljoradniškega kluba, milijonar in salonski diplomat Jovanović. Govoril je proti »obznanju« in za komuniste. Milijonar in komunist!

Njegov govor je provzročil med kmetijskimi poslanci Zemljoradniškega kluba burjo ogorčenja. V odsotnosti pravih seljakov so namreč beograjski gospodje, znani voditelji Avramović, Jovanović, Moskovljević in Komadinić, sklenili, da se mora komuniste braniti in so za to žalostno vlogo določili Jovanovića. Proti temu samolastnemu postopanju pa so poslanci-seljaki nastopili z vso silo in se priglasili k besedi. Ker pa sme po poslovniku govoriti od vsakega kluba le po en poslanec, so se obrnili nato na naš klub s prošnjo, da bi ga pooblastili za nas in za tovariše kmete iz Zemljoradniškega kluba. In tako je dobil besedo poslanec Miloradović, ki je pošteno okrtal komuniste in njih brezvestno početje. Ostro pa je tudi žigosal zavestne komunistov — svoje klubske komandire (Avramovića in družbo), ki so izdali seljaški program v korist komunistov. Miloradovićevo govor je izzval velikansko odobravanje v vsej zbornici.

Ob koncu je čutil potrebo še doktor Pavičić, da je v imenu Narodnega kluba in klerikalcev branil komuniste, zaveznike roparjev in naših narodnih nasprotnikov. Pa je pošteno naletel. Svojo obširno pripravljeno pridigo je hotel dr. Pavičić prebrati. Vsa zbornica se je zgražala, da morejo klerikalci zagovarjati komuniste in zato so mu vsi prav odločno svetovali, naj svoje papirje lepo spravi. To je g. Pavičić tudi storil. (Po poslovniku se sme namreč samo govoriti, ne pa čitati.)

Nad vse značilno je, da sta se seje udeležila samo dva klerikalca — doktor Korošec in župnik Klekl. Očividno kmetijskim poslancom ni nič kaj

dišalo, da bi zagovarjali komuniste, največje sovražnike kmeta. Najraje bi pač nastopili proti njim. Ali kaj, ko ne smejo, ker jim gospodje tega ne dovolijo.

Po govoru dr. Pavičića je prišlo do glasovanja, pri katerem je dobila vlada dvotretjinsko večino. Nato je bila opolnoči zaključena osem ur trajajoča seja.

Uspehi poslancev naše stranke.

V Beogradu,
 dne 10. aprila 1921.

Te dni se bo v zmislu od nas stavljenih zahtev priredila naredba o povišku eksistenčnega minimuma pri osebnodohodinskem davku tako, da bodo mali in srednji posestniki v bodoče oproščeni tega davka.

Istočasno se izdeluje naredba o svobodni davku prosti žganjekuhli vseh doma pridelanih predmetov. Samo ono žganje se bo obdačilo, ki pride v prodajo, in sicer pri trgovcih in v gostilni. Pri kmetih samih pa mora biti popolnoma prosto. Te ugodnosti so nam bile med drugimi zagotovljene prej, preden smo vstopili v vlado.

Vse druge ugodnosti, ki nam jih mora izpolniti vlada z ozirom na naše pogoje za vstop v vlado, bomo naznanili takrat, ko bodo že v delu, ker nečemo, dokler ni kaka stvar že urejena, nič obljubljati. To znajo samo klerikalci — seveda tudi sociji — ker z brezprimerno zlobo že desetletja »farbajo« kmete s samimi lažmi brez vseh ugodnosti.

Tovariši kmetje, vprašajte klerikalce, kaj so oni prinesli kmetom, ko so imeli tri ministre in čepeli dve leti v vladi?! Vprašajte kdo je delal za kmete in kdo je njih izdajalec! Ne z lažjo in »farbarijami«, temveč z dejanjem naj pokažejo svoje delo. Dosedaj pa je obstajalo vse delo klerikalcev samo v tem, da so dobili za kmete visoke davke, prepovedan izvoz živine itd., za sebe pa portfelje in avtomobile — pa še marsikaj!

Boj za „kancelparagraf“.

Na svojih dveh zadnjih sejah je imel rešiti ustavni odbor še takozvani »kancelparagraf«, ki se po vladnem načrtu tako-le glasi:

»Verski predstavniki ne smejo uporabljati svoje duhovniške oblasti pri verskih obredih ali potem spisov verskega značaja ali drugače pri vršitvi svoje poklicne dolžnosti v strankarske namene. Prestopki proti temu se kaznujejo samo na tožbo zasebnikov. Tožba se vloga neposredno pri pristojnem sodišču, ki samo vodi preiskavo!«

Proti temu vladnemu načrtu so nastopili naši klerikalci z vso silo in to kljub temu, da je celo eden glavnih govornikov za »kancelparagraf«, dr. Žerjav poudarjal, da imajo izvun službe duhovniki tudi še nadalje polno pravico, da se strankarsko udeležujejo, ker »kancelparagraf« prepoveduje le zlorabo prižnice, spovednice, sploh duhovske službe v strankarske namene, nikakor pa ne jemlje duhovnikom njih državljanjskih pravic.

Vseeno so se navalili klerikalci v boj, in sicer tako, da so se pokrili

s sramoto. Njih glavni govornik je bil dr. Šimrak. Na vsak način je hotel dokazati, da je navedeni člen naperjen proti katoliški veri, pri čemer se je skliceval tudi na ljubljanskega »Naprejš«, ki je storil svoje dni neumnost, da se je postavil proti »kancelparagrafu«. Toda Šimrakova slava je bila le kratka, ker mu je skoraj pričel odgovarjati sodrug Etbin Kristan, ki je zagovarjal »kancelparagraf« in tako osmešil »Naprejš«.

Zakaj je kancelparagraf potreben?

Pri utemeljevanju »kancelparagrafa« je navedel gospod Etbin Kristan med drugim tudi primer, kako so agitirali klerikalci v Istri. — Kristan je dejal: »Vem za primer v Istri, ko se župnik ni samo s tem zadovoljil, da je v cerkvi priporočal kandidata, temveč, da je celo dejal: Sedaj, bratje v Jezusu počakajte, da se pogovorim z Gospodom. In je šel pred oltar, se tam malo časa zadržal, se vrnil in dejal: Gospod Vam priporoča, da volite tega in tega!«

Dr. Žerjav je omenil ta-le primer: »Kmetica je prišla s hčerko k spovedi. Duhovnik ji je rekel, da ji ne more dati odveze, ker je njen mož pristaš nasprotne stranke. Če pridobi moza za klerikalno stranko, potem ji da odvezo. Hčerki je dal duhovnik odvezo. Drugi dan pa, ko je bila pri obhajilu, se je ustavil duhovnik pred njo in vprical vsega naroda izjavil, da je ne pripusti k obhajilu, ker je njen oče pristaš nasprotne stranke.«

Oklofutani dr. Šimrak.

Med dr. Žerjavovim govorom je dr. Šimrak ves čas s prav neolikanim zdiranjem motil govornika. Z vseh strani so leteli zato na njega ukori, predsednik je zvonil, pa vse ni nič pomagalo. Dr. Šimrak se je drl naprej, kot da bi bila vsa zbornica le za njega. V tem se mu je približal dr. Krstelj, da bi ga umiril. Šimrak je vstal in sunil dr. Krstelja v prsa tako, da je odletel v klop. Krstelj se je hitro opomogel in ne bodi len priložil dr. Šimraku krepko zausnico.

Dr. Korošec miri.

V tem je priskočil dr. Korošec in pričel miriti, dasi se je videlo, da je dr. Korošec vesel svojega bojevnikarja.

Potrebno pojasnilo.

Med svojim govorom je dejal dr. Šimrak, da so vsi, ki se ne strinjajo z njim — »balkanci«. To je izzvalo seveda burjo ogorčenja, ki se je pa polegla, ko je dejal nek šumadinec: »Pustite ga, saj ni on kriv, da tako govori, temveč kriva je temu balkanska slivovka.« Take slivovke je namreč »za korajžo« izpil gospod doktor prej 16 kozarčkov, ki so provzročili, da je prišlo do klofute.

Dne 5. aprila se je nadaljevala debata o »kancelparagrafu«.

Srbi za »kancelparagraf«.

Srbi so izjavili, da ni »kancelparagraf« proti katoliški cerkvi, temveč le proti politikujoči duhovščini, pa naj bo ta pravoslavna ali pa katoliška. Dr. Laza Marković je poudarjal, da je država vzela vere v zaščito in da ji je dana zaradi tega tudi pravica nadziranja cerkva, če v resnici služijo svojemu namenu.

Tudi mohamedanci za »kancelparagraf«.

Govornik mohamedancev je izjavil, da noče ničesar vedeti o politikujočem hodži (turškemu duhovniku), vsled česar bo glasoval za »kancelparagraf«.

Srbski zemljoradniki za »kancelparagraf«.

Govornik Zemljoradniškega kluba, profesor Moskovljević, je podal značilno izjavo, ki si jo more lažnjiva klerikalna žurnalistika vtakniti za zrcalo. Bistven del izjave se glasi: »Kar je Avramović osebno govoril dr. Šimraku, češ da so ga prisilili slovenski samostojneži za predlog proti zlorabi cerkve, nima za nas veljave. Mi se strinjamo s predlogom (»kancelparagrafom«) in bomo zanj glasovali. Hvala Bogu, da dosedaj še nimamo v svoji pravoslavni cerkvi političnega strankarstva, ali mogoče je, da zaneso strankarstvo v našo cerkev prav taki ljudje, kakršni so slovenski klerikalci. Vsled tega je prav, da se uveljavi »kancelparagraf« za vso državo.«

Pri glasovanju je bil nato sprejet »kancelparagraf« z vsemi glasovi proti nemu.

Klerikalci so s tem doživeli svojo najstrahovitejšo blamažo in vsemu svetu so dokazali, da v Beogradu ni tako brezpomembne stranke kakor so oni. V ustavnem odboru, kjer je skoraj več strank, kot članov, je bil le en glas za klerikalce in še ta seveda njihov. Ni čuda, če toži Škulj, da v Beogradu ni noben klub tako osvojen kakor klerikalni. Pravična kazen je to, kakor je pravičen »kancelparagraf«. Tega itak niso storili ne demokrati in ne radikalci, temveč slabi duhovniki, ki so s svojo nesramno zlorabo vere prisilili versko čutečo ljudstvo, da je nastopilo v obrambo čistosti svete vere in sklenilo »kancelparagraf«. Zato se naj klerikalci, namesto da psujejo in obrekujejo, raje potrkajo na prsa in prosijo Boga za odpustanje greha, ki so ga storili s svojo zlorabo vere.

Zakaj se boji gospoda, če pride kmet do oblasti?

Na Topčideru pri Beogradu je lepo in vzorno državno veleposestvo, ki stoji pod upravo ministrstva za poljedelstvo. Do sedaj so gospodje tega ministrstva to gospodarstvo upravljali tako, da so uradniki tega portfelja — približno 150 — dobivali za polovično ceno vse pridelke tega posestva, kakor mleko, zelenjavo, sadje, živež itd. Ti gospodje so znali že obstoječo dnevno ceno teh pridelkov tako — v knjigi »določiti«, da je bila cena že za polovico nižja kot na trgu. Od te določene cene so plačali potem polovico, torej v resnici četrtino prave tržne cene. Pri takem postopanju je bila oškodovana država na leto za najmanj dva milijona dinarjev in gospodarstvo je izkazovalo primanjkljaj, ki ga je morala doplačati država, to je davkoplačevalci. Ko je prevzel ministrstvo poljedelstva naš minister, kmet Pucelj, je to ugodnost, ki jo je uživala ta gospoda, takoj ukini ter določil, da imajo uradniki tega portfelja samo predpravico do nakupa teh pridelkov, ki pa jih morajo po tržni ceni plačevati. Kot odškodnino za to odvzetje pa jim je dal uradovanja proste nedelje (kar dosedaj ni bilo), da zamorejo zadostiti svojim verskim dolžnostim. Povsod po državi je takih nerednosti, ki se dogajajo na račun krvavih žuljev kmetijskih davkoplačevalcev na tisoče. Zato je treba povsod osire krtače, ki jo more uspešno porabiti samo tisti, ki pod tem trpi, to je kmet. Zato se ga razni

mestni gospodje, kakor dr. Korošec in njemu podobna družba vseh barv, tako strasno boje.

Kmetijska družba.

Občni zbor «Kmetijske družbe za Slovenijo» bo v četrtek, dne 28. aprila, in sicer za Kranjce v dvorani hotela «Uniona», za Štajerce pa v dvorani «Mestnega doma».

Kranjci volijo predsednika, II. podpredsednika in deset odbornikov, Štajerci in Prekmurci I. podpredsednika in 7 odbornikov, oni iz bivše Koroške pa enega odbornika.

Izkaznice in glasovnice za delegate dostavljajo okrajna glavarstva. Če kak delegat ne bi dobil izkaznice in glasovnice do dne 20. aprila, naj izpusti roči to takoj tajništvu SKS. v Ljubljani.

Pravico udeležiti se občnega zbora in glasovati na občnem zboru imajo delegati, izvoljeni v dobri od dne 30. junija pa do konca leta 1920.

Vsi naši delegati se morajo udeležiti občnega zbora!

Kandidati za glavni odbor so:

Za Kranjsko:

Predsednik: Gustav Pirc, generalni ravnatelj v p. v Ljubljani.

Drugi podpredsednik: Ivan Pipan, posestnik v Vizmarjih.

Odborniki: Bohuslav Skalický, vinarski nadzornik v Novem mestu; Franc Hočevar, posestnik v Strugah; Martin Bajuk, posestnik v Božjakovem št. 10; Ivan Štrumbelj, posestnik na Igu; Franc Črnogoj, nadučitelj v Črni vasi pri Ljubljani; Jože Hočevar, posestnik v Zejah pri Komendi; Alojz Pavlin, živinozdravnik v Ljubljani; Jože Černe, posestnik v Zgornji Šiški; Jože Ažman, posestnik v Hrašah pri Lescah; Anton Meden, posestnik v Begunjah pri Cerknici.

Za Štajersko:

Prvi podpredsednik: Štefan Dobnik, posestnik v Zlatoličju pri Ptuju.

Odborniki: Anton Lipovšek, posestnik pri Sv. Marjeti ob Pesnici; Ludovik Pivčak, posestnik pri Sv. Juriju ob Taboru; Jakob Nemeč, posestnik v Okoslavcih; Franc Kene, posestnik na Globokem pri Brežicah; Jakob Zaidaršič, ravnatelj vinarske šole v Ptuju; Lovro Petovar, posestnik v Ivanjkovcih; Karol Goričan, vinarski nadzornik v Razdelu.

Občinske volitve.

Kaj je storiti po končanem glasovanju?

Ko je glasovanje (volitev) končano, mora volilni odbor takoj pričeti s skrutinijem (štetjem glasov in ugotovitvijo izvoljenih odbornikov).

Najprej je zapечатiti in zakleniti skrinjice, iz katerih so se jemale kroglice.

Nato se prešteje število glasovalcev, kar se mora zapisati z besedami na koncu zapisnika.

Potem se prične štetje glasov (kroglic), in sicer po tisti vrsti, kakor so bile postavljene skrinjice.

Število glasov, ki jih je dobila vsaka skrinjica, je zabeležiti z besedami še prej preden se odpre druga skrinjica. Pod to zabeležbo se podpišejo nato vsi člani volilnega odbora. Potem se s tem delom nadaljuje toliko časa, dokler niso vsi oddani glasovi prešteti.

Dalje je zabeležiti, koliko je volilnih upravičencev in koliko volilcev je glasovalo ter katere stranke so prijavile vezanje list. Te prijave je treba priložiti zapisniku.

Po končanem skrutiniju (štetju glasov) zaključni volilni odbor zapisnik. Volilni zapisnik, glasovalni seznam, volilne imenike in prepis volilnih imenikov podpišejo vsi člani volilnega odbora. Nanje se mora pritisniti tudi občinski pečat.

Kjer je več volišč, se prenesejo vsi volilni spisi zapечатeni in pod predsednikovim nadzorstvom ali pod nadzorstvom kakega drugega za to določena člana na glavno volišče, kjer ji glavni volilni odbor pregleda in ugotovi izid celokupnega glasovanja.

Poglavje o sirovosti.

Na naš tozadevni članek nam je poslal g. Kalan sledeče pismo, ki ga objavljamo v celoti. Pismo se glasi:

Uredništvu «Kmetijskega lista».

Vem, da je zastoj z Vami se boriti. Zato Vam javno nič ne odgovorim na Vaš članek o sirovosti. Da pa malo vidite — ako imate kaj čuta pravičnosti — kako krivično sodite, Vam pojasnim tem potom samo tole:

Jaz sem se pred vojsko vedno odločno ustavljal sirovosti po listih naše stranke.

Jaz sem bil največji nasprotnik vojske in vedno obsojal vsako pisanje v prilog vojske.

Jaz sem prvi nastopil zoper Šusteršiča in njegov režim ter tako dolgo vodil vojsko z njim, dokler ni šel.

Jaz sem tisti duhovnik, ki je prišel v Smihel pri Novem Mestu in so brez vsakega povoda ljudje Vašega duba že naprej napravili sklep: tega bomo pa nabili.

Nisem pa pisal onega članka zaradi sebe, ampak ker se mi to podivljano ljudstvo smili.

Enako bi Vam lahko dokazal, kako napačne so tudi druge trditve v Vašem članku, ker sloné na napačnih premisah. Ne trdim, da ste Vi vzgajili to sirovost; gotovo pa je, da se je vsa kmečka sirovost zbrala v Vaši stranki. In to sirovost sedaj gojite Vi naprej; dokaz: shodi Vaše stranke.

Če imate kaj olike, če kaj čuta pravičnosti in dostojnosti, morate sami sebi priznati, da delate v nekem oziru herostratsko delo. Če ubijate v ljudstvu avtoriteto, rušite disciplino, gojite sirovost. Če imate malo razuma, ali morete reči, da bo ljudstvo brez avtoritete disciplinirano, dostojno? Ali si morete misliti pri mladini disciplino, red in dostojnost, brez avtoritete? In ali ne verjamete, da je nekaj (ne popolnoma) slilnega pri ljudstvu? — In če kmeta tudi na prestol dvignete, pa pri tem trpi pravno škodo, kaj je večje: škoda ali korist?

S spoštovanjem

Janez Kalan.

Lj. 2/4 1921.

Prav vesel nas, da se je gospod Kalan tako odločno boril proti sirovosti in da se je njemu posrečilo, da je pregnal Šusteršiča, česar sicer popolnoma ne verjamemo. Še bolj bi nas pa veselilo, če bi mogel gospod Kalan v resnici pokazati uspehe svojega boja s sirovostjo. Zalibože moramo pa ugotoviti, da sirovost klerikalnih listov stalno raste in da je gospod Kalan slep, če je ne vidi. Ravno tako pa jemljemo tudi z vsem priznanjem na znanje, da se gospodu Kalanu naše ljudstvo smili. Toda zdi se nam, da tisti, ki ima pravo usmiljenje, ne govori takoj o podivjanem ljudstvu. Šaj naši skromni pojmi o dostojnosti pravijo, da je treba besede, ki so v sorodstvu s psokami, zelo previdno izbirati.

Veseli nas končno tudi, da gospod Kalan sam priznava, da nismo sirovosti vzgajili mi, kar je potemtakem storil nekdo drugi. Da pa to ne more biti nihče drugi kakor tisti, ki je imel skozi desetletja oblast nad narodom, je pa tudi jasno. S tem pa je dokazana resničnost našega članka in naj govori gospod Kalan karkoli hoče.

Prav odločno pa protestiramo, da si dovoljuje gospod Kalan stavke, kakor da se je zbrala vsa «kmečka sirovost» v naši stranki. Gospod Kalan, v resnici ne vemo, kako naj z ozirom na tako nekvalificirane žalitve razumemo Vaš apel na oliko, pravičnost in dostojnost! Bolje pač niste mogli vzeti svojim besedam veljave!

Končno še eno! Herostratsko delo pa ne vršimo mi, temveč Vaši somišljeniki. Mi ne ubijamo nobene avtoritete in prav želeli bi, da bi imel vsak duhovnik kar največ avtoritete. Ni naša krivda, če izgubljuje duhovniki zaradi svojega političnega dela tudi ves ugled kot duhovniki. Pač pa ubijajo avtoriteto med ljudstvom klerikalci, ker na zemlji ni samo avtoriteta duhovnikov, temveč tudi avtoriteta države, ki jo je Krist priznal s tem, da je dejal: Dajte cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je božjega! Vprašamo pa gospoda Kalana, kdo pa jemlje državi vsako avtoriteto? Kdo pa je tisti sejalec ljulike in zdražbe v naši državi?

Mar niso to ožji somišljeniki gospoda Kalana, mar ne pridigujejo klerikalci proti državi tako, da so komunisti napram njim naravnost državotvoren element! Tu udarite, gospod Kalan, tu nastopite s svojo besedo in prepričani ste lahko, da Vas bomo podpirali, kolikor bo le v naši moči. Ker z nami se je v resnici zastoj boriti, ker naša ideja je tako zdrava, da mora zmagati, nismo pa nedostopni resnici, kar je mogel spoznati tudi že gospod Kalan.

Zato v boj proti sirovosti, gospod Kalan, in v boj proti rušilecem državne in božje avtoritete! Če je Vam oboje tako pri sreč kakor nam, potem bodite uverjeni, gospod Kalan, da bomo še zavzemniki!

Pokrajinske vesti.

(Nov velik uspeh ministra Puclja.) Na seji gospodarsko-finančnega komiteta ministrskega sveta z dne 9. t. m. je bila na predlog tovariša Puclja dovoljena za udeležence

Kmetijske razstave v Pragi podpora v znesku 480.000 kron. Podpora je namenjena kmetovalcem vse države. Od Slovencev je bo deležno od 20 do 25 kmetovalcev in nekaj kmetijskih strokovnjakov, v prvi vrsti takih, ki delujejo na prosvetnem polju. Poleg tega je dosežena za vse udeležence-kmetovalce prosta vožnja na vseh naših železnicah. Podrobnejše vesti o razstavi prinesemo prihodnjič.

(Za novo železnico Murska Sobota-Ljutomer-Ormož.) Svoje dni sta intervenirala naša poslanca tovariša Mrmolja in Puclj pri ministru za promet glede gradnje železnice Murska Sobota-Ljutomer-Ormož ter železnice Kočevje-Brod-Moravice. Minister se je tedaj izjavil tako ugodno, da se je moglo upati na skorajšnjo gradnjo železnice. Pozneje pa je poslanec Mrmolja interveniral še pri pomočniku ministra, g. Jeliću, kjer je dobil to-le informacijo. Železnica Murska Sobota-Ljutomer-Ormož se ima v resnici po izdelanem državnem načrtu zgraditi. Kljub temu pa ni misliti, da bi država skoraj pričela z njeno gradnjo, ker je že preobložena z drugimi izdatki. Samo za popravilo obstoječih železnic so potrebne štiri milijarde. Te poprave pa so tako nujne, da jih ni mogoče odložiti. Edin izhod bi bil, da zgrade interesi sami železnico, kakor nameravajo to storiti Dolenjci. V tem primeru bi bila država ne le pripravljena plačati obresti od vložene glavnice, temveč skrbeti tudi za njeno amortizacijo. Mogoče bi se vendar našlo v okraju dovolj dalekovidnih in petičnih ljudi, ki bi trenutno prevzeli državno breme nase, zato pa takoj pomagali sebi in vsemu okraju. Kakor rečeno, zgrade kočevsko železnico Dolenjci sami. Zato upamo, da se najde tudi v ptujskem okraju dovolj ljudi, ki bodo izvedli pri omejenem ugodnostim od države prepotrebno železnico.

(Delegati za občni zbor «Kmetijske družbe».) ki bo dne 28. aprila, plačajo na železnicah samo polovično vožnjo, kar je izposloval delegatom minister Puclj.

(Na naknadnem občnem zboru) podružnice «Kmetijske družbe» v Smarjeti, kjer so klerikalci že dvakrat razveljavili izvolitev delegatov za družbeni občni zbor, je bilo v nedeljo izvoljenih devet delegatov, ki so vsi odločni pristaši SKS. Ziveli naši volilci, čast njihovu delu!

(Za občinske volitve.) Kdor je prijatelj kmeta, ta je za zvišanje cen živini. Zato vprašajte vsakega, ki se Vam ponuja, kakšno stališče zavzema glede tega vprašanja, in samo po tem ga sodite! Pomnite pa, da v Ljubljani demokrati, klerikalci in socialni demokrate kar tekmujejo med seboj, kdo bo več storil za znižanje cen živini. Zato proč z njimi in živeli zastopniki kmetijskih koristi, ki so bili in so edino pristaši naše SKS!

(Dva nova lista) sta pričela izhajati v Ljubljani, in sicer «Pondeljek» in «Avtonomist». Prvega izdaja znani časnikar g. Milan Plut, drugega pa g. Albin Prepeluh. V koliko sta oba lista potrebna, bo pač pokazalo število naročnikov. Da sta pa lista nekaterim zelo dobrodošla, se vidi iz tega, da so prevzeli kritje primanjkljaja, ki je več kot gotov. Čudno se nam le zdi, da ima «Avtonomist» tako prijazno besedo za klerikalce.

(Z debelo lažjo) na uvodnem mestu, ki je vrhu tega tudi debelo tiskana, se je vpeljal v slovensko javnost «Avtonomist». Piše namreč, da so se občnega zbora demokratov udeležili tudi zastopniki SKS. Če hoče dokazati «Avtonomist» svojo sorodnost s klerikalci z debelo lažjo, se mu je to sijajno posrečilo. Naj bo prepričan, da bo slovenska javnost tudi brez tega spoznala ozadje, ki je stvorilo «Avtonomista». Pa ne da se tiska na račun vojnih posojil, ki bi jih radi vnovčili nemški delničarji «Kranjske hranilnice».

(«Avtonomist» proti «Kanceljparagrafu».) Kljub temu, da se je izjavil gospod Etbin Kristan, voditelj socialnih demokratov, za «Kanceljparagraf», piše vendar «Avtonomist» proti «Kanceljparagrafu». Kdo pojasni to nasprotje, kdo razloži to uganko?

(Še ena uganka.) Vojna nosojila so stvar, ki se bednih proletarcev gotovo ne tiče. Na lepakih, ki so oznanjali izhajanje «Avtonomista», pa se zahteva povrnitev vojnih posojil. In vendar se ponaša «Avtonomist» kot socialnodemokratično glasilo! Tudi na rešitev te uganke smo radovedni, dasi smo prepričani, da je «Avtonomist» nikdar ne poda.

(Mors tua — vita mea) ali po slovensko: Tvoja smrt je moje življenje. Tako piše v socialističnem «Avtonomistu» dr. Lončar in moramo mu pridrži. Sedaj tudi razumemo, zakaj je gospod sodrug Etbin Kristan s tako vnamo branil komuniste v Beogradu,

oni isti Kristan, ki jih je v Ljubljani tako strasno obdeloval. Mors tua — vita mea pojasnjuje uganko in v tem primeru še posebej. Ker bilo ne bi več socialnih demokratov, ko ne bi tega prepričala vladna «obznana», ki je pritisnila komuniste. In zato zagovarja Kristan komuniste s tako vnamo, kakor da bi postali le-ti socialni patriotje. Mors tua — vita mea, kajneda, gospod Etbin!

(Klerikalci za komuniste.) Bila je sicer že javna tajnost, da naši klerikalci vedno radi podpirajo komuniste, da se pa upajo tako očitno nastopati za najbolj protikrščansko in najbolj prevratno stranko, kakor so to storili na skupščinski seji, pa le nismo mislili. Bolj pač niso mogli zatajiti svojih krščanskih načel kakor so jih, ko so branili one komuniste, ki se ponašajo s tem, da so njih učitelji ruski boljševiki. Kaj pa so storili cerkvi in duhovščini ruski boljševiki ter kako so preganjali cerkev in zasmehovali vsak verski čut, ve vsakdo in tudi naši klerikalci. In vendar so glasovali za nje! Kmetije, zapomnite si to in razkrinkajte hinavce, kadar bodo govorili, da branijo vero!

(Stanovnikov atek) so vedno bolj hudi in zopet smo njih jezo provzročili — mi. Na vsak način bi namreč atek radi zvedeli, kdo je tisti preklicani človek, ki piše o njih. In ker ne morejo zvedeti in ne bodo zvedeli, se jeze in letajo po sodnjici. Atek, nikar se ne razburjajte! Jeza škoduje in posebno onemogla jeza je škodljiva za prebavo. Če pa atek ne marajo poslušati našega nasveta, pa naj iščejo le še naprej pisca — saj naši ga itak ne bodo nikoli!

(Takole skrbi za kmeta!) V svoji številki z dne 7. t. m. piše «Slovenski gospodar», da je izvoz živine ustavljen. Toda to ni resnica in izvoz se vrši še v naprej. To samo laže «Slovenski gospodar», da more udariti po samostojnih. Pa se je zmotil, kajti udaril je le samega sebe, ko je pokazal vsemu svetu, da so njegove vesti kmetovalcem samo v škodo. Zategadelj proč s «Slovenskim gospodarjem», proč s to lažnivo čunjo!

(«Samostojno barko zapuščajo») laže dalje in se tolaži «Slovenski gospodar». Pri volitvah bomo že še videli, katero barko zapuščajo volilci, ali gosposko ali kmetijsko. Mi, ki delamo samo kmetijsko politiko, se volitev ne bojimo, vprašanje pa je, kako bo s klerikalno barko, ki kaže že na vseh koncih in krajih same luknje.

(Glavarstvu v Mariboru.) Urednik «Slovenskega gospodarja» se je v vlatku hvalil, da bodo dobri znanci na glavarstvu poskrbeli, da ne bodo razveljavljene klerikalne kandidatne liste, četudi bodo napačno sestavljene, temveč da se bo zatisnilo eno oko. Isti «Slovenski gospodar» pa piše v svoji 14. številki dobesedno to-le: «Sedaj, ko imamo liberalne in samostojne ministre, nam napovedujejo mobilizacijo in nove davke! Cenjeno glavarstvo v Mariboru vprašamo prav vljudno, kaj nam more odgovoriti na oba fakta. Ali naj morebiti povprašamo g. Draškovića, kakega mnenja je on?»

(Po tovariših Puclju in drju. Vošnjaku) se je sprivil «Slovenski gospodar» nad tovariša Ureka. Tako strasno grehe ima tovariš Urek, da se v resnici bojimo za njegovo dušo. Samo poslušajte, kaj vse mu očita «Slovenski gospodar». Prvi greh tovariša Ureka je, da je z Globokega. Če bi bil s Plitvega, kakor je «Gospodar», bi mu bilo najbrže oproščeno. Drugič je tovariš Urek nobel gospod, ki je vsled svojega častihlepa in svoje oholosti osvojen pri mnogih svojih somišljenikih. Da ni tovariš Urek noben sirovež, kakor so vsi tisti, ki kažejo «Gospodarja», je že gotovo. Če pa misli brumni «Gospodar», da je vsakdo, ki ni prav cigansko sirov, že tudi nobel in še gospod po vrhu, potem smo prav zadovoljni, da je tovariš Urek nobel gospod in ne sirovina kakor so po vrsti vsi klerikalni gromovniki. Kar se pa tiče oholosti in častihlepa, pa ni «Gospodarjevo» pisarenje nič drugega kakor prav ostudno obrekovanje, čemur bodo pritrtili gotovo vsi, ki poznajo tovariša Ureka. Ali s tem še niso izčrpani «grehi» tovariša Ureka. «Gospodar» ve še veliko več! Tovariš Urek se je spril enkrat s tajnikom Znunderlom, «rekviriral» je neko vlogo, ki sta jo spisala Znunderl in Zabuavnik in tudi tovariš Kirbiš ni tovarišu Ureku všeč. V resnici grozne stvari, ki jih ne bi pričakovali od tovariša Ureka. Vseseno pa mislimo, da smemo tovarišu Ureku naravnost čestitati, če najbolj obrekljivi list ne najde drugih napak na njem, kakor take čenče. In zato bi nas izredno veselilo, če bi zaupni poročevalce, pravične prisluškovalec «Gospodarja», povedal še druge zakulisne zanimivosti, ki jih obeta s tako gesto. Upamo, da bo slišal prihodnjič bolje in da bo

tovariša Ureka naravnost raztrgal. Obilo sreče že v naprej!

(Klerikalci in mobilizacija.) Klerikalci znajo kaj dobro vsako priložnost izrabiti v svoje strankarske namene. Pri Sv. Barbari pri Mariboru pravijo, da kdor se na njih listo podpisuje, se mu ni treba bati mobilizacije. V neki naši občini, v kateri vlada še klerikalni gerent, ki ima kakih deset svojih pristašev, je nastavljenih kar sedem agitatorjev, kateri že cel teden agitirajo in lovijo na ta način strahopetce na svojo kandidatno listo. Tudi zaradi agitacijskih stroškov so jo imenitno uganili. Gerent je povišal ceno živiniskim potnim listom od 2 K (ki je pri nas običajna) na 5 K, mogoče, da je že tudi kandidatna lista s tem vračunjena. Le tako naprej, saj ure vašega vladanja so vam itak že štete, potem pa se boste lahko za nekaj let oddahnili, da zopet katero novo uganete. — Več občanov.

(Veterinarske postaje) se ustanove na Jesenicah in v Dravogradu, tako da bo tudi preko teh postaj omogočen izvoz živine in mesa. To ugodnost za našega kmeta in državo, oziroma državne železnice, so dosegli naši poslanci.

(Razpisana so mesta uradnih živinozdravnikov) v Črnomlju in v Krškem. Prošnje je treba vlagati do dne 30. aprila 1921 pri poverjeništvu za kmetijstvo. Natančnejši razpis glej v «Uradnem listu» št. 37.

(Zlati časi so nastopili za «Impex».) Lira se je povzpela na 6 K 30 v in «Impex» bo delal tako dobičke, da bodo imeli veselje ne kmetje in posestniki živine, temveč tista gospoda, ki ima vplivno besedo pri klerikalcih in demokratih, pa tudi socialnih demokratih.

(Glavni carinarci v Ljubljani.) Prejeli smo dopis, ki ga objavljamo v vednost carinarci celotno. Zahtevamo odločno, da se našim kmetom storijena krivica popravi, ker drugače bodo govorili naši poslanci. Dopis se glasi: Vas Podkoren leži 850 metrov nad morjem, ima jako mrzlo podnebje in zima traja skoraj sedem mesecev. Kmetje se pečamo predvsem z živinorejo, poleg tega pa obdelujemo tudi svoje polje, ki nam pa vsled mrzle lege donaja le malo dohodkov. Pogosto se pripeti, da ne pridelamo niti dobrega semena za prihodnje leto. Primorani smo seme kupovati, toda ne iz gorkejših krajev, ker tako seme pri nas gotovo ne bi obrodlilo, temveč iz krajev, ki imajo podnebje enako našemu. Tak kraj je v hribih ležeča vas Strmec na Koroškem, oddaljena uro hoda od naše vasi. Iz Strmca smo že vsa leta pred vojno dobivali potrebno seme. Tudi letos nas je nekaj posestnikov tam kupilo 300 kg semenskega ovsa, kar smo tudi naznanili carinskemu uradniku v Kranjski gori in ga obenem vprašali, če smemo prenesti seme čez mejo. Dovolil nam je to s pripombo, da moramo plačati od semenskega ovsa po tri dinarje za 100 kg. Posestniki smo bili s tem zadovoljni in smo oves in poleg tega še lemež in desko k plugu, torej kmetijsko orodje, dne 24. m. m. pripeljali čez mejo na carinski urad v Kranjsko goro. A grozno smo bili iznenadeni, ko nam je carinski uradnik napravil račun za 66-34 dinarjev. Plačati smo morali takoj, ker sicer bi se nam vse blago odvzelo. Torej namesto devet dinarjev ali nekaj več za železo, ki je tehtalo 12 kg, smo morali plačati 66-34 dinarjev. Ker smo morali oves na Koroškem že itak drago plačati, nam je še visoka carina seme grozno podražila. Pri takih razmerah nam bo nemogoče še nadalje kmetovati in primorani bomo naše že itak majhne kose polja v naprej neobdelane pustiti, ker nas že samo seme preveč stane. Usojamo si vprašati, ali ni nobene postave, ki bi ubogega hribovskega kmeta ščitila in ali homo res primorani opustiti pošteno kmetsko življenje in se poprijeti tihotapstva, če bomo hoteli živeti? — Tako dopis! Njegovim upravičnim besedam dostavljamo le nekaj. Če ne naredi reda carinarnica sama, bomo poskrbeli, da naredi red drugi. Posestnikom pa se mora vrniti ves denar, ki so ga od njih protizakonito zahtevali.

(Žiri.) V nedeljo dne 3. aprila je priredila SKS dva dobro obiskana in krasno uspeša shoda: dopoldne v dvorani hotela «Boria» v Žireh, popoldne pa pri «Zupanu» na Dobravi. Na obeh shodih je poročal naš rojak, tovariš dr. Ivan Kavčič. Govoril je o razmejnitveni komisiji med nami in Italijo ter orisal nato splošen politični, kulturni in gospodarski položaj v državi. Govornik je z živimi, od srca prihajajočimi besedami pojasnil stališče zastopnikov in poslancev SKS, ki so do sedaj storili vse, kar so mogli v korist slovenskega ljudstva, zlasti kmetskega, čigar zastopniki so. Po njih zaslugi

dobesedno, da se morejo po njem vsi naši čitateљи ravhati. Ne pustite se begati, ker izvoz mesa v Italijo je dovoljen in se vrši še v naprej. Zato ni nobene, ga vzroka, da bi padla cena živini.

(Kmetijska razstava v Jugoslaviji.) Ob priliki sokolskega zleta v Osijeku, se bo vršila tam velika kmetijska razstava, ki jo obišče tudi regent. Na razstavo opozarjamo že danes.

(Nabava drv za kurjavo.) V 36. številki „Uradnega lista“ z dne 7. aprila t. l. razpisuje Dravska divizijska oblast v Ljubljani nabavo 30.000 kubičnih metrov drv za kurjavo, in sicer: 13.000 kubičnih metrov za garnizijo v Ljubljani, 10.000 za garnizijo v Mariboru, 7.000 kubičnih metrov za garnizijo v Celju (od teh odpade na Celje 4.300 kubičnih metrov, na garnizijo v Ptuj 1.700 in na garnizijo v Slovenski Bistrici 730 kubičnih metrov). Ponudniki morajo položiti 10% kavcije celokupne vrednosti, podaniki tujih držav pa 20%. Ker se bo vršila licitacija za ljubljansko garnizijo dne 21. aprila, za mariborsko dne 15. aprila, in za celjsko dne 23. aprila, je treba vložiti do teh dni ponudbe na naslov komand zgoraj navedenih garnizij, in sicer v zapečatenem pismu s predpisano kolkovino 10 dinarjev. Vsak ponudnik mora izjaviti, da se mu

garnizijo v Mariboru, 7.000 kubičnih metrov za garnizijo v Celju (od teh odpade na Celje 4.300 kubičnih metrov, na garnizijo v Ptuj 1.700 in na garnizijo v Slovenski Bistrici 730 kubičnih metrov). Ponudniki morajo položiti 10% kavcije celokupne vrednosti, podaniki tujih držav pa 20%. Ker se bo vršila licitacija za ljubljansko garnizijo dne 21. aprila, za mariborsko dne 15. aprila, in za celjsko dne 23. aprila, je treba vložiti do teh dni ponudbe na naslov komand zgoraj navedenih garnizij, in sicer v zapečatenem pismu s predpisano kolkovino 10 dinarjev. Vsak ponudnik mora izjaviti, da se mu

pogoji znani. Ta licitacija se bo vršila ob navedenih dneh in na podstavi predpisanih pogojev, ki so vsak delavnik na vpogled na intendanci Dravske divizijske oblasti v Ljubljani, I. nadstr., soba št. 8, in v pisarnah polkovnih okrožnih komand v Celju in v Mariboru.

(Ljubljanski trg.) Samo za poskušnjo, kakor pravi uradno poročilo, so ukinjene maksimalne cene na meso. Poskušnja je za nas dobro izpadla, ker je cena govejemu mesu poskočila in se sedaj prodaja kilogram po 34 do 38 kron. V grozo vsem meščanom povemo, da ta cena vseeno še ne odgovarja potrebam in stroškom živinorejca. Telečje meso se plačuje od 24 do 26 kron, slanina od 46 do 50 kron. Jaje je dovolj in se plačujejo od 1 K 1'60 do K 1'80. Kilogram moke št. 0 velja K 17'50.

(Cena moki.) V Trstu velja kilogram ameriške moke št. 0 K 13'50 do K 14'50, v Vojvodini pa čez 15 K. Banatčani bodo morali zato znižati ceno moki, če jo bodo hoteli izvažati. Kakor te cene moke in mesa kažejo, pridemo mogoče vendarle do pravega razmerja cen moke in mesa, da bo cena moki namreč padla, cena mesu se pa zvišala in da dosežemo tako predvojno razmerje cen obeh produktov.

(Mariborski magistrat je določil za mesec marete-le cene, in sicer za kilogram volovskega mesa I. vrste 27 K, volovskega II. vrste 25 K, meso bikov, krav in telic 24 K, telečjega mesa I. vrste 25 K, telečjega mesa II. vrste 23 K, svinjskega mesa, svežega 32 K kilogram.

(Znižanje cen premogu.) Deželna vlada za Slovenijo namerava znižati cene premogu. Premog se bo delil po kurilni vrednosti v štiri vrste. Skrajni čas je že, da se naredi konec mastnim dobičkom, ki jih delajo na račun prebivalstva razni premogokopni baroni, čifuti in tuje!

Ženitna ponudba.
Kmetijski fant, ki je absolviral kmetijsko šolo in se razume na vsa kmetijska dela ter ima nekoliko premoženja, se želi priženiti na kmetijo ali kaj podobnega. Ponudbe je pošiljati pod oznako „Stara P. ravda“, poštni predal 11, Ljubljana.

Žepne, stenske, nihalne, kuhinjske ure, budiljke, zlatino in srebrnino
kupi te najceneje pri trvdki
Ivan Pakiž
v Ljubljani, Starl trg št. 20.

Delovodjo
išče dalmatinska tvornica cementnih sodov.
Plača po dogovoru. Ponudbe pod „4000 delovodja“ na upravištvo „Kmetijskega lista“.

Prodajam dvovprežni voz
(parizar) z lojtrama, čigar koleso so nova, vse drugo pa v dobrem stanju. — Karel Jeršič v Budniku št. 18 pri Ljubljani.

Služkinjo
z deželo, w saj deloma vajeno hišnih opravil, sprejme proti dobri plači dipl. agr. A. Jamnik v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 8.
Nastop t. akaj ali meseca maja. — Prednost ima tista, ki jo priporoča kakr krajevni odbor SKS.

Večje posestvo
z vsemi potrebnimi poslopji se ugodno prodaja. — Kje? pove Andrej Jaro, Novo mesto št. 109.

Kmetje in obrtniki, vpoštevajte oglase (insetate) „Kmetijskega lista“!

Trgovina z železnino
Erjavec & Turk
„pri zlati lopati“
v LJUBLJANI, Valvazorjev trg št. 7
nasproti križanske cerkve (prej Hammerschmidt-Mühleisen).
Zaloga cementa in karbida.

Dvoje posestev
s hišama in drugimi potrebnimi poslopji, eno v Smarju pri Jelšah, drugo (s goštalno ob državni cesti) bliizu Kostanjevice na Dolenjskem,
proda
Franc Ferline
v Smarju pri Jelšah.

Prodajam bika plemenjaka
simendolske pasme, dve leti starega.
Ivan Černe,
Zgornja Šiška št. 25.

Modro galico
kg po 20 kron
oddaja meseca aprila proti plačilu v naprej, franko vse železniške postaje v Sloveniji,
d. d. Ekonom v Ljubljani.

Velika zaloga gumijevih trakov za cepljenje trt.
Po najnižjih dnevni cenah jih nudi na drobno in na debelo
M. Kuštrin v Ljubljani, Dunajska cesta št. 20, telefon št. 470.
Podružnica v Mariboru, Jurčičeva ulica št. 9.
Za trgovce poseben popust.

Trgovina in zaloga:
Aleksandrova cesta št. 13.
Ivan Kravos MARIBOR Sedlarska delavnica: Koroška cesta št. 17.
Zaloga konjskih oprem za lahke in težke vožnje kakor tudi razne potrebščine za konje, navadni beli ter najljepši bičevniki za kočije. Obnošene opreme in sedla na izbero. Kovčegi in torbice za potovanje. Vrvarsko blago. Gonilni jermeni v vsaki širini za mlino, žage itd. **Postrežba točna in solidna.**

Za pomlad in poletje
priporočamo svojo veliko zalogo različnega angleškega in češkega sukna, volnenega blaga za moške in ženske obleke, različno perilno blago, kakor platno, šifone, cefirje, tiskano v najnovejših vzorcih in bogati izbori, dalje različne volnene in šivane odevje za postelje, svilene, volnene in bombažaste rute za na glavo itd. Opozarjamo tudi na — — — — — raznovrstne ostanke po zelo znižanih cenah. — — — — —
A. & E. Skabernè
voletrgovina z manufakturnim blagom
v Ljubljani, Mestni trg št. 10.

Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani
Miklošičeva cesta št. 16
se priporoča za naročila vizitk, trgovskih pisem in kuvert ter vseh vrst tiskovin.

Družba „IMPEX“
LJUBLJANA, Krekov trg št. 10
kupuje vsakovrstno klavno živino in prasiče po najvišji cenl.

A. Drofénik
„pri Solncu“
CELJE, Glayni trg.
Velika zaloga vsakovrstnega tuzemskega in inozemskega manufakturnega blaga, kakor: moškega sukna, belega, pisanege platna, hlačevine, tiskovine, barhanta, moškega in ženskega perila, moških in ženskih nogavic, navadnih in svilenih rut ter krojaških potrebščin na debelo in na drobno.

Pozor! Kmetovalci! Pozor!
Dospela so staroznane, naravnosive
ZEILINGERJEVE KOSE
v kranjskih, kočevskih in hrvaških oblikah ter druge vsakovrstne železnine. Trgovcem dovoljujeva poseben popust.
Za cenjena naročila se priporoča trvdka
Zalta & Zilič,
trgovina železnine v LJUBLJANI, Gosposvetska cesta št. 10.

Pozor! Dospela je velika pošiljatev raznih gumbov za suknje, igel, modnega blaga, finih žlic, toaletnih in čevljarških potrebščin in orodja.
Na debelo in na drobno.
Za obilen obisk se priporoča trvdka
Josip Petelinc
tovarniška zaloga šivalnih strojev v LJUBLJANI, Sv. Petra nasip št. 7.

UMETNA GNOJILA
(kalijevo sol, kostni superfosfat, apneni dušik)
dobavlja najkulantneje
VINKO VABIČ, Žalec.
Zahtevajte ponudbe za vagonске, polvagonске in manjše množine!

Menjalnica
Slovenske eskomptne banke
Ljubljana
nasproti glavnega kolodvora
kupuje in prodaja devize in valute po najugodnejših dnevni cenah, sprejema vloge na hranilne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje po najugodnejših pogojih; ima poseben borzni oddelek.
Telefon int. št. 3 **Ljubljana** Telefon int. št. 3

Kapital: K 20.000.000 **SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA** **Rezerve okrog K 6.000.000**
INTERESNA SKUPNOST S HRVATSKO ESKOMPTNO BANKO IN SRBSKO BANKO V ZAGREBU LJUBLJANA, ŠELENBURGOVA ULICA ŠT. 1 IZVRŠUJE VSE BANONE TRANSAKCIJE NAJKULANTNEJE
DENARNE VLOGE — NAKUP IN PRODAJA EFEKTOV, DEVIZ, VALUT — ESKOMPT MENIC, TERJATEV, FAKTUR — AKREDITIVI — BORZA